

[Jens Thoft]

der jo sket det, at marginalskatteprocenten er ændret meget voldsomt.

Når jeg som revisor i mit daglige arbejde står med en klients selvangivelse, er jeg nødt til at sige til ham: kære ven, hvis du henlægger til en investeringsfond, skal du binde 50 pct., men du sparer 70 pct.; det er 20 pct. lige ned i foret. Og når derfor hr. Askjær Jørgensen siger, at han ser det som en kampagne fra SF mod erhvervslivet og arbejdspladser, og at de skulle tabe ved at finansiere disse ting, er det jo ikke korrekt. Der er tale om at stoppe for den helt oplagte urimelighed, at man ved at udnytte investeringsfondsreglerne kan skabe yderligere privatforbrug.

Hr. Stavad fra socialdemokratiet var enig i, at vi skulle have Færøproblemet løst, men han var interesseret i at løse det i en større sammenhæng, og det var der også andre ordførere der sagde. Jeg mener, det var hr. Anders Poulsen, der sagde, at det var vigtigt at få disse ting løst i en større sammenhæng, men det er netop det grundlæggende, at hver gang man på denne måde siger, at det skal løses i en større sammenhæng, betyder det i realiteten, at tingene ikke løses. Man henlægger dem i et begravelsesudvalg, og så sker der i øvrigt ikke mere. Nej, lad os tage fat på problemet nu og her, hvor vi har det, og næste gang vi møder det, lad os så tage fat på det en gang til. Den idé med at tage fat på det i en større sammenhæng betyder i hvert fald, at så sker der ikke noget med disse ting. Jeg mener, det er vigtigt, at vi får stoppet disse huller. Der er ikke nogen som helst grund til at give danske skatteydere støtte til, at de kan investere i udlandet med midler sparet ved skattefiduser – altså på denne måde.

Fru Eva Møller var meget afvisende over for forslaget, og det var at vente, at de konservative ikke ville støtte det. Jeg havde nær sagt, at jeg ville være meget nervøs, hvis jeg havde fået støtte fra de konservative til forslaget; så tror jeg, vi skulle have kigget på det en gang til.

Så siger fru Aase Olesen, at forslaget om, at man ikke skal kunne få fraviget til investeringsfonds, når det drejer sig om skibe, der sejler i udlandet, skulle være imod EF-medlemskabsregler. Dertil vil jeg for det første sige, at det vil SF blæse en hatfuld, det vil jeg gerne understrege, men for det andet

kan jeg ikke forestille mig, at det skulle være noget problem; selv om jeg godt ved, at EF blander sig i utrolig meget, kan jeg dog ikke forestille mig, at det skulle være et problem.

Så siger fru Aase Olesen, at reglen om, at man nu som foreslået skal binde 100 pct. i stedet for 50 pct., især vil skade det hårdt trængte landbrug. Ja, hun kunne måske endda have fortsat: især skade det landbrug, som giver underskud. For fru Aase Olesen ved jo godt, at til investeringsfonds henlægger man kun af overskuddet, og derfor er det ikke korrekt, at landbruget især udnytter disse regler og derfor rammes særlig hårdt af denne ændring. Såfremt landbruget har overskud, kan det bruge reglerne, men det er der jo ikke ret meget der tyder på at landbruget har i øjeblikket.

Til sidst skal jeg sige, at jeg håber da, at vi i udvalget også får konstateret, i hvilken udstrækning disse ting betyder et provenutab for regeringen, og jeg vil da også håbe, at vi i udvalget får skabt enighed om den ligestilling, som vi også har foreslået, mellem lønmodtagere på etableringskontoloven og erhvervsdrivende på investeringsfondsloven. Der er ikke nogen som helst saglig grund til, at den ene gruppe skal betale 100 pct. ind for det, de kan trække fra, mens den anden gruppe kun skal betale 50 pct. Så ved jeg godt, at hr. Askjær Jørgensen omgående vil sige: ja men så lad os nedsætte det for lønmodtagerne. Jeg vil gerne understrege, at det var ikke SFs formål.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal til hr. Jens Thoft sige, at en nærmere læsning af forhandlingerne vil jo til sin tid afgøre, om det er mig, der ikke kan udtrykke mig klart, eller ham, der ikke kan høre, men jeg sagde faktisk på det konservative folkepartis vegne, at vi var indstillet på at se på spørgsmålet om dobbeltbeskatningerne, men jeg sagde også, at det var et kompliceret problem, som var bygget op gennem 30 år, så vi kunne ikke ændre på det fra den ene dag til den anden. Vi er altså indstillet på at se på problemerne.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):